

BOŽÍ LÁSKA

CECIL J. duCILLE

(West Palm Beach, Florida, prosinec 2004)

Halelujah! Bratři, otevřme si, prosím, Bible v 1. Janově epištole a podívejme se do kapitoly 4, verš 16: „*A myt' jsme poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.*“¹

Bůh je láska. Přesně o tom chci s vámi hovořit a modlit se, aby nám Jeho Duch skutečně pomohl vidět víc než jen to přirozené.

Bůh stvořil člověka podle svého obrazu a člověk je jediné stvoření, které dokáže milovat. Ano. Víte, láska je mnohem víc, než co jsme schopní vidět, a víc, než co věříme, že je. Věříme v lásku, která je na velice nízké úrovni. Přitom vidíme, jak tu lásku, která už tak je na nízké úrovni, lidé ještě více ponížili, když se říká: Muži milují ženy. Já miluji to a tamto. Miluji kávu. Miluji to a ono. – Je to ta nejnižší rovina lásky, jakou si jen dokážeme představit.

Bůh je láska. Někdo se může zeptat: „Kdo je to Bůh? Jaký je ten Bůh, který stvořil nebesa, který vládne a panuje nad celým vesmírem, kdo to je?“ Kdo to je? Nejlépe odpovíte, když řeknete, že On je láska.

Ale co je potom láska? Jestliže začneme přemýšlet o lásce, budeme ji posuzovat podle sebe. Písmo však říká, že nás Bůh miluje, a každý, kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu. Také víme, že Bůh je život a světlo (1Jan 1:5). Takže mluvíme o energii. Mluvíme o něčem, co je tak mohutné, že daleko přesahuje naše myšlení. Mluvíme o životě, který, když do vás vstoupí, vytlačí všechnu smrt. Proto věřím, že bychom se měli dostat do takového stavu, že když naše tělo bude nemocné, tak ho jen předložíme před Hospodina a dopustíme, aby do nás vstoupil Jeho život, a budeme uzdraveni. Sám osobně jsem to zažil a věřím tomu. A rád bych, abychom se tam všichni dostali. Ale to pořád mluvíme pouze o zlomečku lásky a života. Když totiž dovolíte Božímu životu, aby

¹ V hebrejském originálu: „A my jsme poznali a uvěřili lásce, kterou k nám Bůh má ...“

uzdravil vaše tělo, je to jen základ. Je to příliš nízko. Amen. Existuje však něco mnohem vyššího. Myslím tím, že to není všechno. Bůh, ta ohromná energie, je Láska.

Abychom pochopili lásku, musíme se podívat na opak lásky. Na to, co je na opačném konci. Mezi láskou a nenávistí jsou určité stíny. Vše, co se odchýlí od světla, je stínem a je to nenávist. Když tedy říkáme, že něco nebo někoho milujeme, je to relativní a záleží to na naší kapacitě milovat. Neříkáme, že jsme dosáhli lásky *agape*, protože láska *agape* je mnohem, mnohem vyšší než ta láska, kterou máme. Takže si můžeme pouze představit, jaká asi láska *agape* je.

Bible říká: „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal sebe samého.“ (Jan 3:16) Když Písmo říká, že dal „svého jednorozeného syna“, je to jen jinak řečeno, že Bůh vzal část sebe sama a dal se nám. Jinými slovy, Bůh musí mluvit jazykem, kterému budeme rozumět. Když mluví o svém Synu, pak mluví o Bohu. Mluví o Bohu vycházejícím z Boha, který vchází do nás. Nedokážete si představit, jak to pro Boha bylo těžké učinit. Nedokážete si představit, jak hrůzné bylo pro Ježíše Krista dovolit démonům, aby se Ho zmocnili a dotáhli Jej do pekla, když měl přítom moc všechny je zničit! To je strašné. Je to nepředstavitelné. Ježíš měl moc. Kdyby řekl jen slovo, všechny by zničil. Pak ďábel poslal lidi, aby Ho pokoušeli. „Jsi-li Bůh, uvěříme ti hned teď, když sestoupíš z kříže.“ (Mat 27:42) Ježíš byl pokoušen, aby sestoupil a zase se vrátil, ale bylo to pokušení. A Ježíš by pro pokušení nepadl. Pod tlakem nenávisti se láska prokáže být tou největší.

Bůh mluví o lásce, kterou máme ke své přirozené rodině, a říká, že touto láskou se můžeme naučit alespoň trošku Boží lásky. Říká: „Ke své přirozené lásce přidejte Boží lásku.“ (2Petr 1:7) Takže Boží láska je nadřazena naší přirozené lásce. Jak velká je naše přirozená láska? Žena má dítě a celá její duše je k tomuto dítěti připoutána. Pokud budete chtít jejímu dítěti ublížit, ublížíte tím matčinu nejnaternějšímu bytí. Dítě není jen matčinou součástí, ale jaksí celá její bytost prostupuje tím dítětem. Bůh říká: „Copak se může matka zapomenout na dítě svého lůna? Je to možné?“ Odpovídá: „Ano. Ona možná zapomene, ale já na tebe nikdy nezapomenu.“ (Iz 49:15) Pokud jednáme v lásce, pak jednáme v nejvyšší formě svatosti, jaká byla člověku zjevena. Bůh nám zjevil, jaká je. Řekl: „Láska neobmýšlí zlého.“ (1Kor 13:5) Neobmýšlí zlého. To znamená, že je třeba nějaké dítě zlé. Nebo tamten člověk je zlý, činí špatnosti a dělá

všechno proti Bohu a proti vám. Ublíží vám, zabíjí vás a přeje si vaši smrt. A vy o něm nemůžete přemýšlet zle. Nesmíte si říkat: Ten by tedy zasloužil, aby si pořádně nabil nos. – Ale necítíme se tak někdy? – Ten chlap by potřeboval pořádně narazit, aby se trochu „srovnal do latě“. – Co potřebuje, je láska. Pokud se nám podaří předat mu lásku, pokud se nám podaří předat Boží lásku někomu, kdo není milý, kdo je na hony lásce vzdálen, někomu, kdo je krutý, kdo ubližuje, pak se pozvedneme nad lidskou rovinu. Pamatujte, Bůh řekl: „...*modlte se za ty, kteříž vás utiskují a vám se protíví, abyste byli synové Otce svého...*“ – děti lásky (Mat 5:44-45). To je to, co má Bůh na mysli. **Pokud se dokážete modlit za někoho, kdo vám ubližuje, pak jste dosáhli vyšší roviny lidského chování, než je přirozené.**

Jednou jsem šel za Bohem a v upřímnosti jsem mu řekl: „Bože, ty víš, že tohohle člověka nedokážu milovat. Nedokážu ho milovat.“ Nechtěl jsem říct, že ho nenávidím. Jen jsem ho nedokázal milovat. Ale mezi láskou a nenávistí nic jiného není. Vše, co je mimo hranice lásky, je nenávist. Víte, že i nezájem je nenávist? Nezáleží vám na tom, jestli někdo zemře nebo bude žít? Je vám to jedno? Lidé okolo vás umírají, a vám je to jedno? Tak to nechodíte v lásce. Není to strašné? Všichni bychom byli vinni. Ó, ano. Někteří z nás jsou tak zaneprázdnění svým byznysem, že je nám to jedno. Lidé, sousedé jdou do pekla. A vám je to jedno. Kolikrát jste viděli zlého, moc zlého člověka, a měli s ním soucit a modlili se za něj: „Smiluj se nad ním!“

Láska ruší nenávist. Slyšíte mě? Láska ruší nenávist. Představte si někoho, kdo vás nenávidí. Někoho, kdo nenávidí i tu půdu, po které chodíte. Někoho, kdo si přeje, abyste zemřeli. Představte si, jak před něj předstoupíte a zář Boží lásky, která z vás bude vystupovat, zničí jeho nenávist. Když se potom rozloučíte, už k vám bude cítit něco jiného. Ve skutečnosti se však spíš dělo to, že nenávist rušila naši lásku. Když se jen zamyslíte nad tím, co pro vás Bůh udělal... „*Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal...*“ a Jeho syn musel zaplatit za hřích příšernou cenu (Jan 3:16). Před nedávnem jsem někoho slyšel, jak říkal, že Ježíš musel mít všechny nemoci, které sužují lidstvo. Všechny nemoci, co si jen dovedeme představit. Ježíš musel být napaden všemi nemocemi a Ježíš všechny dokázal porazit. Ale musel tím projít. Nejhorší ze všeho však bylo, že Ježíš Kristus, Boží Syn, ten Život Boží, to Světlo, ta Sláva Boží musel dovolit, aby byl sražen démony. Nedokážete si

představit, jak to pro Něj bylo těžké. Když Ježíš Kristus volal v zahradě: „...*nechť odejde ode mne kalich tento...*“ (Mat 26:39), tak tím neříkal, že už nechce lidstvo zachránit. Ne, to neříkal. Říkal: „Musím tím vším projít? Musím se nechat zachvátit démony, d'ábly? Musím být sražen do pekla?“ Bible říká, že peklo bylo učiněno pro d'ábla a jeho anděly (Mat 25:41). Peklo nebylo určeno lidem a **Ježíš Kristus se nechal zachvátit pravým opakem všeho, co sám byl. Nechal se zachvátit tím, čemu říkáme smrt, a dopustil to tak dlouho, dokud Ho Bůh neseznal nevinným a dokud nebyl z pekla vysvobozen.**

Když Bible říká, že Bůh je láska, tato tři slova, nikdy nebudeme schopni plně porozumět nezměrnosti poznání toho, co Bůh je. Bůh je opakem všeho, co jsme my. My jsme tělo a krev, temnota, hřích a vše, co je opakem světla, slávy, síly a pozvednutí. A Bůh o nás říká, že nás učiní láskou. Bůh vdechl do Adama, a Adam se stal duší živou (Gen 2:7). Pak Adam zemřel. A tak do nás Bůh znovu dýchá, abychom se mohli stát živými dušemi.

Požehnálo mi, když kázal bratr Barak a připodobnil to, čím se máme stát, k volebnímu období. Jinak řečeno, byl dán čas, ve kterém mám dosáhnout toho, čím Bůh určil, abych byl. Každý z vás má takový čas. Co děláte v tom svém čase, abyste dosáhli toho, čím Bůh určil, abyste byli? Když bratr Barak kázal, našel jsem si v Bibli Kazatele 3:2. Tam se píše, že všechno na zemi má svůj přesně určený čas. Čas žít, čas umřít. Všechny tyhle překrásné děti... – jednou přijde jejich čas zemřít. Ale pozor. Bude jim dán dostatek času, aby vykonali vše, co Boží synové mají vykonat. Nevěříte? Podívejte se do knihy Židům, do 11. kapitoly, kde se ve verši 40 píše: „*Protože Bůh něco lepšího nám obmyslel, aby oni bez nás nepřišli k dokonalosti.*“ Ti, o kterých se zde píše, měli čas, určitý časový úsek, ve kterém Boží milost přivedla člověka, lidstvo, ve vývoji do určitého bodu. Vy máte část, Mojžíš měl svou část a každý má svou část. A Mojžíš musel dovést lidstvo, jeho řád i strádání, do určitého bodu ve vývoji. Kvůli celému lidstvu Mojžíš musel přivést Židy do určitého bodu ve vývoji.

Proti tomu stály zástupy pekla, démonů a d'áblů, kteří pracovali proti. A Bůh nezasáhl. Slyšíte, Bůh nezasáhl. Co tedy Bůh udělal? Bůh nám dal moc. Bůh dal Mojžíšovi moc. Bible říká, že smrt panovala od Adama do Mojžíše (Řím 5:14). Bože, jak tomu mám rozumět? Smrt panovala od Adama do Mojžíše. Proč Písmo neříká, že smrt panovala od

Adama do Ježíše? Bible říká: „Smrt panovala...do Mojžíše.“ To znamená, že Mojžíš měl svůj čas. Bůh mu dal 120 let a v tomto období měl mocí, kterou mu Bůh dal, zastavit smrt. Jakou moc Bůh dal Mojžíšovi? Dal mu moc zákona. Amen. Protože Písmo říká, že každé slovo Boží je „*jest*“ a „*amen*“ a musí vykonat to, k čemu je Bůh poslal (2Kor 1:20, Iz 55:11). Bůh poslal Mojžíše se zákonem. Před zákonem nemohl být hřích počítán (Řím 5:13). Věděli jste to? Nikdo nemohl jít do pekla. Těžko se vám to tráví, že? Nikdo z bezbožných lidí nemohl vstoupit do trvalého stavu věčného soužení, ale zároveň také nikdo nemohl jít do nebe. Řeknete si: „Ale bratře Cecile, tentokrát se opravdu mýlíš.“ Nikdo nemohl jít do pekla. Nikdo nemohl jít do nebe.

O čem to mluvím? Mluvím o stavu. Bible říká, že před zákonem nemohl být hřích člověku počítán (Řím 5:13). Víte proč? Protože jste se v hříchu narodili. Byli jste zplozeni v nepravosti (Žalm 51:7). Nic jste s tím nemohli dělat. Tak jste se už narodili. Mohu vás snad poslat do pekla, protože jste se narodili jako hříšníci? Ne, nemohu. Musím vám dát moc porazit hřích a vy se musíte stát odpovědnými. A pokud pak padnete, jste sami vinni. Takže bez zákona nemohla být potvrzena žádná vina. Potom tedy dal Bůh Mojžíšovi zákon a Mojžíš, který byl ve skutečnosti nositelem a držitelem zákona, našel v zákoně život. Našel v zákoně vysvobození. Proč? Protože zákon byl slovem Božím a Boží slovo musí mít vysvobození a musí mít život.

Proto Bůh o Mojžíšovi vydal svědectví, když řekl, že na zemi není člověk jako Mojžíš (Deut 34:10, Žid 3:5). Mojžíš musel být určitým způsobem velice houževnatý. Musel mít duši jako železo, když vedl tři miliony lidí. Pokud si dovedete jen trochu představit, jak jsou lidé vzpurní, pak víte, jaký problém je vést tři lidi, a co teprve tři miliony. Ale Bůh mu dal zákon a Mojžíš přišel na to, že v zákoně je jedna mezera, jedna díra, kudy lze uniknout hříchu. V zákoně byly pouze jedny otevřené dveře, kudy bylo možno hříchu uniknout. Vzpomeňte si, že je psáno, že „*odplata za hřích jest smrt*“ (Řím 6:23). Takže každý, kdo zhřešil, musel zemřít a musel jít do pekla.

Chceš důkaz, bratře? Slyším, jak si někdo říká: Hmm, to bych tedy chtěl vidět. – Dobrá. Důkazem je, že v Písmu Bůh zaznamenal pouze jeden jediný Samuelův hřích. Neříkám, že jich Samuel neměl víc, třeba v mysli nebo tak, ale Bůh nám zaznamenal pouze jeden, a to ten, že nedokázal zvládnout své syny (1Sam 8:1-3). Samuel umřel a řekněme, že

nevíme, kde je. Samuel umřel. Ale pak jednoho dne Saul navštívil čarodějnici z Endor a ona vyvolala Samuela z hrobu. Někteří teologové tvrdí, že to nebyl Samuel. Přečtěme si to, neboť Písmo nás samo přesvědčí. Kde to najdeme? V Samuelovi. Jak to můžeme najít v Samuelovi? To by znamenalo, že Samuel nenapsal Samuela. Cože? Co vy na to? To by znamenalo, že Samuel nenapsal Samuela.

1. Samuelova 28:7: *„Protož řekl Saul služebníkům svým: Pohleďte mi ženy mající ducha věštího, i půjdu k ní a poradím se skrze ni. Jemuž odpověděli služebníci jeho: Aj, žena mající ducha věštího v Endor. Tedy změniv Saul oděv, oblékl se v roucho jiné, a šel sám a dva muži s ním, a přišli k ženě té v noci. I řekl: Medle hádej mi skrze ducha věštího, a způsob to, ať ke mně vyjde ten, kohož bych jmenoval tobě.“* Je tady jedna zvláštnost. Zdá se, že ta žena nevěděla, že má vyvolat Samuela, toho velkého proroka, takže jí Saul musel říct i jiné jméno. Samuel měl i jiné jméno. Všichni máme víc než jedno jméno. Ano. Čtete dál a uvidíte, že ta žena nevěděla, že to je Samuel.

Verš 11: *„Tedy řekla žena: Kohožť mám vyvésti? Kterýž řekl: Samuele mi vyved’.“* Tak nebo onak, nevěděla, že je to prorok Samuel, koho vyvádí. Teprve až když toho ducha uviděla, poznala, že jedná se Saulem. *„A když uzřela žena Samuele, zkríkla hlasem velikým, a řekla žena Saulovi takto: Pročez jsi mne oklamal! Nebo ty jsi Saul. I řekl jí král: Neboj se. Což jsi pak viděla? Odpověděla žena Saulovi: Bohy jsem viděla vystupující z země. Řekl jí opět: Jaký jest způsob jeho? Odpověděla jemu: Muž starý vystupuje a jest oděný pláštěm. Tedy srozuměl Saul, že by Samuel byl, a sehnuv se tváří k zemi, poklonil se jemu.“* Až do tohoto momentu byste si snad mohli myslet, že se jedná o jiného zosobněného ducha, jak to tvrdí teologové. *„I řekl Samuel Saulovi: Proč mne nepokojíš, že jsi mne zavolati rozkázal? Odpověděl Saul: Úzkostmi sevřín jsem velice; nebo Filistiňtí bojují proti mně, a Bůh odstoupil ode mne, a neodpovídá mi více, ani skrze proroky, ani skrze sny. Protož povolal jsem tě, abys mi oznámil, co bych měl činiti. I řekl Samuel: Proč tedy se mne dotazuješ, poněvadž Hospodin odstoupil od tebe, a jest s nepřitelem tvým? Učiniltě zajisté jemu Hospodin, jakož mluvil skrze mne, a odtrhl Hospodin království od ruky tvé...“* Chcete mi snad tvrdit, že zosobněný démon káže Boží slovo? To nejde. To prostě nejde.

Byl to Samuel. Byl to opravdu Samuel a postavte se pravdě čelem, bratři a sestry. Čaroděj může vyvolat jen tu duši, která je v pekle. Víte,

mnozí mne odsuzují za to, že toto kážu. Ale já musím kázat pravdu, obzvlášť proto, že se vám teď přiznám, že vím své. Jinými slovy, sám jsem takové duchy viděl. Nekáže vám tu člověk bez zkušenosti. Něco jsem v téhle oblasti už zažil. Nemůžete vyvolat duši člověka, který je s Pánem. Prikázat můžete jen démonu, který je v pekle.

Otázka zní: „Jak by mohl Samuel být v pekle? Jak by Samuel mohl být v pekle?“ Podle Božího slova. Boží slovo říká, že „*odplata za hřích jest smrt*“ (Řím 6:23). A teď mi jmenujte člověka, který nikdy nezhřešil. Začněte od Adama... I Adam byl v pekle. Ježíš musel jít a vyvést Adama z pekla. Proto šel Ježíš do pekla. Ježíš měl v pekle schůzku.² Ježíš musel jít do pekla zaplatit za Adamův hřích. A když za Adamův hřích zaplatil, Bůh soudil Jeho duši a našel Je bez viny. A Bůh by nedopustil, aby nevinný člověk, člověk, který ve svém životě nikdy nespáchal hřích, zůstal v pekle. Tak Bůh vzkřísil Ježíše, a když vzkřísil Ježíše, Samuel a Adam vstali také. Ano.

Moc bych si přál, abyste se mne na všechno, co tady povídám, potom zeptali. Na konci kázání budeme mít prostor pro otázky. Udělejte si, prosím, když tak poznámky. Rád bych, abyste v tom měli jasno. Ať si přečtete jakoukoliv knihu, tak vám v ní budou tvrdit něco jinak než já. Protože teologové se těchto témat obávají, bojí se, že je pak budou nazývat čaroději. Amen. Ale protože vím, že nejsem čaroděj, tak se těchto témat nebojím. Rozumíte? To je dobře. Nezáleží na tom, kým mne nazývají, protože já vím, kdo jsem. Je dobré vědět, kdo jste. Je dobré vědět, kdo jste. Jeden člověk povstal, nadával mi a říkal: „Vím, kdo jsi, vím, kdo jsi, mluvíš hlasem ďáblovým, protože já vím, kdo jsi.“ Nebojte se, když vás lidé proklínají. Jejich kletby vám nemohou nic učinit, když víte, kdo jste. Znáte tu písničku: „Do you know who you are?“³ Pokud Ježíš je Pastýř, pak vy jste ovce. Pokud On je Otec, pak ty jsi syn.

Takže vtip je v tom, že to opravdu byl Samuel. Jeho duše byla v pekle. V Písmu se o něm mluví jako o ráji. Dobrá. Ježíš Kristus umírá na kříži. Muž visící vedle Něj řekl: „*Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do království svého.*“ Ježíš se k němu otočil a řekl: „*Dnes budeš se mnou v ráji.*“ (Luk 23:42-43) Kam si myslíte, že Ježíš šel? Šel do pekla. Byl na své cestě do pekla, kde měl kázat duchům ve vězení, jaté

² 1. Petrova 3:19 – „Skrze něhož i těm, kteříž jsou v žaláři, duchům, přišed, kázal.“

³ Anglicky: „Víš, kdo jsi?“

vedl vězně a dal dary lidem (Ef4:8). Byl na cestě do pekla a hříšník po jeho boku šel také do pekla a v tom momentu měl příležitost přijmout Ježíše. Rozumíte?

Pokud Samuel šel do tohoto vězení a všichni...Adam tam šel také a všichni až do Mojžíše. Co tedy Mojžíš udělal, aby zabránil d'áblu, aby ho vzal? Byla jen jedna cesta, jediný způsob. Třikrát do roka donesl každý izraelita knězi beránka, ten jej obětoval, a jejich hříchy byly odpuštěny (Lev 16:34). Mojžíšovi tam na místě byly odpuštěny hříchy. Bůh přišel za Mojžíšem a řekl: „Mojžíši, vystup na horu a tam zemřeš.“ (Deut 32:48-50) Mojžíš věděl, že podle zákona nesmí nikdo předstoupit před Pána bez oběti. Víme, že Mojžíš vystoupil na horu s malým beránkem v podpaží. Mojžíš nemohl předstoupit před tvář Páně bez oběti, když věděl, že zemře, takže zabil beránka, a jeho hříchy byly odpuštěny. Dábel pak přišel a chtěl Mojžíšovo tělo, ale anděl jej napomenul (Juda 9). Mojžíše vzali andělé a pochovali ho. Pak se Mojžíš objevil na hoře proměnění s Ježíšem (Marek 9:2-4). Všimněte si, v jaké společnosti tam Mojžíš byl. S kým tam Mojžíš byl? S Eliášem. Eliáš zemřel? Ne. Mojžíš tam byl s Eliášem. Vrátili se, aby jim Ježíš vysvětlil svou smrt, pochování a své vzkříšení. Takže skrze krev beránka byl Mojžíš vysvobozen od smrti a našel život.

V každém věku alespoň jeden člověk našel nesmrtelnost. Pojd'me se podívat daleko do věku nevinnosti. Enoch. V té době existovaly dveře, existoval průlom, který člověk mohl využít, aby chodil s Bohem. Adam chodil s Bohem v zahradě (Gen 3:8). Když Adam zhřešil, Hospodin tam postavil anděla, který měl meč na čtyři strany. Nevím, jak může být meč na čtyři strany, ale dostal „plamenný meč do všech stran...“⁴, východu, západu, severu, jihu, aby nikdo nemohl znovu vstoupit do zahrady (Gen 3:24). Amen.

Musíme o tom přemýšlet jako o duchovní oblasti. Byla to duchovní oblast, která měla zábranu, aby tam žádný člověk nemohl vstoupit, a ta oblast je ve vaší duši. Tato oblast je ve vaší duši. Nemůžete se tam vrátit, jedině v Kristu. Adam vyučoval syny Boží. Vyučoval je všechny a sedmý muž od Adama v tom, co Adam učil, něco objevil. V tom, co Adam učil, uviděl něco, co daleko předčilo to, čeho dosáhl Adam. Byl to Enoch a Enoch se rozhodl to vyzkoušet. Víte, co to bylo? Víra! Existoval průlom

⁴ Překlad KJV podle hebrejského originálu.

skrže víru, kdy vás Bůh uznal hodnými toho, že jste nemuseli zemřít. Pokud byste zemřeli, šli byste do pekla, protože jste měli hřích, ale pokud byste měli takovou víru v Boha, že byste věřili, že nemusíte zemřít a že uniknete smrti... To byla jediná cesta, jak mohl Enoch uniknout. Smrti mohl uniknout jedině tak, že by nezemřel. Enoch nikdy nezemřel. Enoch věřil Bohu a „zahnal Boha do kouta“. Je to tak, je to tak! „Tys slíbil, že když ti budu věřit, tak nikdy nemusím zemřít.“ Boží moc (mluvím o energii) a Boží láska byla v Enochovi. Enoch využil svého práva před Bohem a Bůh musel říct: „Vystup. Vezměte ho.“ Víte, že Enoch žil tři sta šedesát pět let? Tři sta šedesát pět a čtvrt dne trvá solární rok. Takže tři sta šedesát pět... Věřím, že Enoch žil i tu čtvrtinu a že pak odešel. Jeho žena řekla: „Enoch chodil s Bohem a více ho není, protože Bůh ho vzal.“ (Gen 5:24) Takže Enoch se dostal do nebe bez umírání. Nevím, co se stalo s jeho šatem. Vím, že Eliáš svůj odhodil. Ale Enoch je v nebi jako fyzický člověk, tělo a kosti. Možná bez krve, ale kosti tam jsou, a Enoch je s Bohem a skrže moc Boží lásky, která v něm přebývala, byl schopen přelstít smrt. Stejně tak i Eliáš. A Písmo dokládá, že mnozí jiní šli toutéž cestou. Možná, že miliony a miliony lidí jsou v nebi se svými přirozenými těly, jako máte vy. Víte, to přirozené tělo, které máte vy, se může sytit za dvou typů energie. Energie, kterou získáváme ze země, je velmi nízká, je to nízká forma energie. Proto musíme jíst třikrát denně. Amen. A i když jíte jen dvakrát denně, jsem si jist, že před spaním si ještě něčeho malého zobnete. Proč? Protože vám chybí energie. Chcete víc. Získáváte svou energii ze země, ale Ježíš řekl: „Já mám pokrm, který žádný člověk nezná.“⁵ Řekl: „*Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrže ústa Boží.*“ (Mat 4:4)

Jedna sestra přišla s tím, že zná složení chleba, který dal Bůh Eliášovi. Některé z vás pečou Eliášův chléb, je to tak? Stalo se, že Bůh upekł chléb nebo možná spíš koláč. Všiml jsem si, že se tam píše kulatý koláč. To znamená, že do něj musel přidat něco sladkého. Eliáš ho snědl a usnul. Pak ho anděl probudil a řekl: „Vstaň a jez znovu.“ Tak znovu pojedl a to, co snědl toho dne, mu stačilo na čtyřicet dní (1Kr 19:8). Neměl hlad. Lidi, tak bych si přál takový pokrm najít! Mluvíme o životě. Bůh je světlo. Bůh je život. Bůh je energie. Bůh je moc. To všechno říká, že Bůh je láska. A to je to, co láska znamená.

⁵ Jan 4:32

Eliáš tuto lásku, tento život, snědl. A v síle toho pokrmu šel čtyřicet dní. Čtyřicet dní neměl hlad a já vám chci ukázat, co to znamená pro nás. Musíme se na to podívat na vyšší rovině. Boží láska ve vás vás vysvobodí ze všeho, co je přirozené, tělesné a fyzické. Boží láska VE vás. Pokud nenávidíte, budete se trápit. Víte, že strach je součástí nenávisti? Slyšeli jste už někdy, že někdo dostal rakovinu díky strachu nebo stresu? Můžete-li, skrze Boží moc porazte stres. Zachráníte si život. Když kázal bratr Barak, řekl to malé slůvko „jestliže“. „Jestliže“ je tak mocné slůvko. Můžete si vybrat ze dvou cest. Buď půjdete jednou cestou, a budete se trápit, bát, bude vám úzko, budete mít bolest a strádání, nebo můžete jít druhou cestou, a mít život. Bude tam stejné trápení, ale nebude mít na vás vliv.

Bůh chce, abychom přebývali v Jeho lásce. Bůh řekl: „*kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.*“ (1Jan 4:16) Rozumíte tomu, co tady dnes kážeme? Nenávist, která k vám přijde, úzkost, která na vás padne, když vás někdo trápí, když někdo dělá něco zlého, přinesou smutek, strach a bolest. To vše je nedostatek lásky. Je to nedostatek lásky, protože Bůh řekl: „Milujete-li mne, přikázání mých ostříhejte.“ (Jan 14:15) Člověk, který nezachovává Boží přikázání, nemiluje Boha. Protože Boží slovo říká, že láska je síla, která vás pozvedá nad lidskou dimenzi.

Dám vám příklad. Dejme tomu, že vás někdo nenávidí. Je psáno: „Modlete se za ty, kdo vás nenávidí.“ (Mat 5:44) A teď pravdu. Řekněte mi: Byli jste schopni se modlit za ty, kdo vás nenávidí? Znam lidí, co se modlí... – Který je to žalm? Mavis, který žalm se to modlí? – „...nechť se jeho modlitba stane hříchem.“⁶ (Žalm 109:7) Viděl jsem, jak se lidé modlili 109. žalm za ty, kdo jim ublížili: „Nechť se jeho modlitba stane hříchem a ať se mu stane to a to a jeho děti ať jsou zničeny.“ Říkáte si, proč byl takový žalm napsán do Bible? Pojdme, najdeme si to. Viděl jsem, jak se lidé modlili Žalm 109 a mysleli si, že se modlí spravedlivě. Podívejme se, co se tam píše: „*Když před soudem stane, ať zůstane za nešlechtného, a prosba jeho budiž jemu k hříchu. Budiž dnů jeho málo, a úřad jeho vezmi jiný. Budiž děti jeho sirotci, a žena jeho vdovou. Budiž běhouni a tuláci synové jeho, žebřete, vyhnáni jsouce z poustek svých.*“ (Žalm 109:7-10) Proto někteří lidé říkají, že nevěří Bibli. Nevěřící Bibli. Víte, co se tu říká? To je proroctví o tom, co se stane těm, kdo

⁶ Překlad KJV podle hebrejského originálu.

nenávidí Boží lid. Namísto „necht’ se stane to a to“ Písmo říká, že „to se stane a to se stane a to se stane“. Předkládá vše, co se stane těm, kdo nenávidí Boží lid. Neříká to, že se tak máte modlit. „To jim, Bože, musíš udělat. A tohle jim musíš udělat. Musíš zabít jejich děti. A musíš to a to!“ Ne, o tom to není. Když v sobě máte Boží lásku, řeknete: „Pane Bože, měj milost nad těmi, kdo mne nenávidí, a nad těmi, kdo mnou pohrdají, a nad těmi, kdo mne pronásledují.“ Modlete se za ně upřímně, ryze. Bůh říká: „Vaší láskou *fileo* se povznete do lásky *agape*.“ Přemýšlím nad tím. Jak mohu svou *fileo* povýšit na *agape*? Tak jsem začal přemýšlet. Představte si dítě, bratra, přítele, který je zlý a páchá zlo. Pak ho chytí a soudí. A vy se modlíte: „Pane, smiluj se nad ním.“ Je to váš bratr, vaše dítě. Protože on je to totiž něčí bratr, on je něčí dítě. Pokud pro své vlastní dítě umíte mít tuny soucitu, pak ho vezměte, podívejte se na toho člověka a řekněte: „Je to člověk jako každý. Pane, Hospodine, smiluj se nad ním.“

Když se podívám na Scotta Petersona, vidím zvrhlého člověka. Můj Bože, všechen ten soud, který se na něj valí. Udělal něco naprosto hrůzného. Možná. Obžaloba tvrdí, a zdá se, že je to tak, že zavraždil svou těhotnou manželku a její tělo utopil v zálivu. Ale když pak přijde na soud, je to člověk, je to duše, a kdyby to byl váš bratr, co byste k němu cítili? Řekněte mi pravdu. Řekli byste – popravte ho? Raději řekněte: Pane, Bože, je vinen. Je zvrhlý, je hnusný, je zlý. Spas toho hříšníka. Měj s ním milost. – Tehdy bude láska mocná.

Láska je silou mého života. Láska je moc. Někdo věří, že láska je pasivní a říká: „Ó, já tě tak miluji, všechno ti dovolím.“ Láska není pasivní. Láska je síla. Láska je moc. Amen.

A jak to vypadá v manželství? Když si někoho vezmete a pak řeknete: Už ho/ji nemám rád/ráda. Nebo řeknete: On je tak otravný, nepříjemný, rýpavý, prostě strašný. Znepříjemňuje mi život. Už ho nemiluji. Víte, co tím říkáte? Když vám teď řeknu, co tím vlastně říkáte, nebudete mi věřit. Říkáte, že nemilujete Boha. Tohle tím říkáte. Nemilujete Boha. Dovolte, abych vám řekl toto: Nezáleží na tom, jak hnusný nebo strašný ten druhý je, Boží láska ve vás by měla volat: Bože, smiluj se nad ním/ní. Amen.

Vím, jsou různé případy... Sám jsem viděl, jak jeden muž „ulovil“ ženu. To nemělo nic společného se spravedlností, mluvím o hříchu. Muž nalíčil na ženu past, zajal ji, svázal, oženil se s ní, z ní se stal vězeň a její

život byl bídný. Byla vězeň. Bůh musel zasáhnout, aby ji z té situace dostal. Viděl jsem, jak se to stalo. Ale teď mluvíme o nás. Nevěřil jsem, že kdy v našem středu zažiji rozvod. Protože jsem věřil, že Boží láska ve vašem nitru by každý rozvod zastavila. Vždyť jste se tomu druhému odevzdali a oba jste se rozhodli... Bylo tam přece tolik lásky, ale pak to nějak zhořklo a přišel ďábel. Vaše moc lásky by se k tomu druhému měla natáhnout. Pokud ten druhý byl úplně proti všemu, co Bůh říká, proti všemu, co Bůh chce, proti všemu..., pak jste mu nemohli zabránit, aby se s vámi rozvedl. Ale to nemá nic společného s tou Boží láskou, která je ve vás a která by se nikdy, nikdy, nikdy neměla obrátit v nenávist.

Chápete, co říkám? Existuje neviditelná moc, která daleko převyšuje to, co můžeme uvnitř pojmout, a ta moc záleží v naší schopnosti milovat. Amen. Pokud někoho milujete a ten onen je nemocný, raněný nebo umírá, skrze moc lásky budete schopni přikázat jeho vysvobození, pokud není Boží vůlí, aby odešel k Pánu. On/ona nemůže zemřít. Amen. Zrovna jsem měl zkušenost se svou sestřenicí. Byla asi druhá v naší rodině, kdo se obrátil, druhý člověk, který byl spasen. Byla tak tichá, byla tak pokojná. Ne jako má sestra či naše maminka, které byly plné života a slov. Byla velmi tichá a velmi pokojná. Nikdy jsem neslyšel, že by zvýšila hlas, a byla takovým, říkám tomu, dobrým křesťanem. Měla bulku v prsu a cítila, že má jít k lékaři. Šla k lékaři, on ji operoval a z čista jasna se jí to rozneslo po celém těle a do měsíce měla tělo plné rakoviny. Šel jsem za Bohem a řekl: „Bože, zachraň Joan.“ V momentě, kdy jsem Boha poprosil, aby zachránil Joan, jsem cítil, že Joan byla zachráněna, že z toho byla vysvobozena. Ale dařilo se jí hůř a hůř a hůř. Doktor řekl: „Ráno se nedožije.“ Odpověděl jsem mu: „Mýlíte se, pane doktore. Bůh ji zachrání.“ Odporoval jsem mu. Opravdu jsem věřil, že ji Bůh zachrání, ale ráno v pět hodin mi volali, že zemřela. Nemohl jsem říct víc, než: „Bůh dává a Bůh bere. Budiž požehnáno jméno Hospodinovo. Taková byla vůle Boží.“ Ale vzpomněl jsem si, jak mě před pěti lety Bůh jednou brzy ráno probudil a dal mi pro Joan naléhavé slovo, že má okamžitě odejít z práce, kde pracovala. Pracovala jako hlavní sestra v jedné z nemocnic a byl to na ni velký tlak. Bylo toho na ni moc a Bůh jí řekl, že má okamžitě odejít. Tak jsem rychle odjel do Ft. Lauderdale, zavolaal jí i jejího manžela a řekl jí, že má okamžitě podat výpověď. Bůh Všemohoucí řekl, že má okamžitě podat výpověď. Jenže ona řekla: „Ale já musím zaplatit ještě to a ono a pak musím...“ Poslouchejte mě, bratři,

jestli milujete Boha, uděláte, co vám Bůh řekne, abyste udělali, a je to Boží zodpovědnost, aby vám zaplatil účty! Nevím, jak to říct lépe.

Na těchto shromážděních, na této konferenci, jsme slyšeli pro jednotlivé lidi velice silná slova proroctví. A pokud jste je poslouchali, něco se ve vašem srdci muselo pohnout. Nezapomeňte je! Nezapomeňte je! Mluvil k vám Bůh. Jenže problém je, že někdy poté, co dostaneme slovo, o něm začneme diskutovat. Vykalkulujeme si ho, vydiskutujeme si ho a řekneme si: „Víš, možná bych měl udělat to nebo možná radši tamto.“ A v tom momentě se od toho slova odchýlíte. Garantuji vám, že Joan by dnes žila, jenže je tady jedno velké „jestliže“. „Jestliže budeš poslouchat můj hlas a jestliže uděláš to, co říkám, pak se tvůj život prodlouží o tolik a tolik dní. Pokud ale nebudeš, vezmu si tě domů a budeš šťasten v nebi.“ Věřím, že nad námi nade všemi visí jedno velké „jestliže“. A Bůh řekl, že klíčem je Boží láska.

Jednoho dne jsem viděl, jak na shromáždění povstal bratr Burt – a dovolte mi jednu poznámku. Nenávist vám dokáže zabránit slyšet Boha, když Bůh mluví. Vstal, přistoupil k jedné sestře a doslova jí vrazil prst mezi oči. Pak ze sebe vychrlil Boží slovo. Přišlo by mi tak bláznivé zůstat sedět a říkat si: „No, to si vymyslel. Někdo už s ním asi mluvil.“ Pokud tohle uděláte, zabijíte sebe sama. V duchu pácháte sebevraždu. Bůh k té ženě mluvil. Rozuměl jsem tomu, co říkal. Věděl jsem totiž víc, než kdokoliv jiný, kdo tam tehdy seděl. Do dnešního dne ani bratr Burt ani nikdo jiný neví, co to vlastně říkal, tak jako to vím já. Amen.

Co je to pět let? Co je to několik let? Před Hospodinem je to, jako když lusknete prsty. Vydáte se špatným směrem, odmítnete Boží slovo, odmítnete Boha, začnete nenávidět. Opustíte lásku v momentě, kdy začnete říkat: „Ten Burt, ten je takový... A navíc je ještě takový...“ Copak nechápete, že to je ďáblové slovo, které v našem středu ničí Boží slovo? Bůh zaslíbil, že v posledním čase dá povstat apoštolům, prorokům, evangelistům, pastýřům a učitelům. A že přivede pětinasobnou služebnost pro zachování Těla Kristova. Přivede ji, aby masírovala Tělo a aby to Tělo přineslo život. Apoštolové mají své chyby, lidské chyby. Proroci mají své lidské chyby. Stejně tak evangelisté, pastýři i učitelé. A ďábel chodí kolem, vybírá si ty chyby a zveličuje je. Zveličuje je! Potom, co jste o něm tak mluvili, je pro vás nemožné slyšet Boží slovo. Sami jste se zavraždili nevěrou a svým vlastním jazykem, tím, že jste o něm tak mluvili. A pak přijde jiný prorok a řekne: „Bratře, jak jsi požehnaný. Jsi

úžasný. Dotáhneš to daleko...“ Prorokuje a vy to přijmete, protože vám nepřináší to, co říká Bůh, ale to, co je vám příjemné.

Chodil jsem do církve, denominační církve. Pamatujte si, dnes jsme o tom hovořili, že už nežijeme ve věku církve. Už nežijeme ve věku církve. Čas, který Bůh dal církvi na to, aby přinesla, co měla, je u konce. Z toho věku jsme vyšli, a tak nám Bůh dal nový čas. Dal nám „období plnosti“. Dal nám apoštoly, proroky, učitele, aby Tělo bylo přivedeno do dokonalosti. Slyšeli jsme to, ale někteří tomu nevěříme. Pokud tomu nevěříte, pak jste jedni z těch, co neslyší Boží hlas. *„Ovceť mé hlas můj slyší, a já je znám, a následujíť mne. A jáť život věčný dávám jim, a nezahynouť na věky, aniž jich kdo vytrhne z ruky mé.“* (Jan 10:27-28) Mé ovce slyší můj hlas. Někteří z nás nejsou „mé ovce“. Protože neslyšíme hlas Otce. Poslyšte, bratři, hlas Boží mluví v Těle od těch nejmenších až po ty největší. Boží hlas v Těle mluví od těch v Bohu nejmenších až po ty největší (ať už považujete za velkého kohokoliv). Skrze ně mluví Bůh.

Člověk může říct: „Jak se daří?“ a může to být Boží hlas. Vyjde z něho Boží láska. Cítíte se mizerně a někdo přijde a řekne: „Bůh ti požehnej, sestro.“ Nebo vás třeba obejmě a vy ucítíte Boží lásku. Amen. Bůh mluví ve svém Těle a Boží Tělo vydává život, energii, lásku. My se musíme zbavit nenávisti. Poslouchejte mě, bratři. Nevymlouvejte se. Nenávist je všechno, co není láska. Trošku vám to vysvětlím. Jeden člověk šel a něco ukradl. Po cestě domů se v něm hnulo svědomí, činil pokání a rozhodl se, že se vrátí do obchodu a nenápadně tam vrátí, co ukradl. Tak o tom nikomu neříkal a šel druhý den na shromáždění. A protože Boží dar funguje pořád, a obzvlášť proto, že zrovna činil pokání, Boží Duch se ho dotkl, a ten člověk přinesl Slovo. Jenže když kradl, vy jste stáli v obchodě za rohem a viděli ho. – „Od takového člověka nechci nic slyšet.“ – Pak přijdete na shromáždění a řeknete to svému nejlepšímu příteli. A tento váš nejlepší přítel to řekne svému nejlepšímu příteli a jiný nejlepší přítel to řekne své nejlepší přítelkyni a ta..., až to ví celé shromáždění. Když se pak ten člověk postavil a Duch Boží skrze něj promluvil, každý to zahodil a odmítl naslouchat. Kdo prohrál? Vy. Protože jste naslouchali hlasu pomlouvače. Proto nazval Pavel hlas pomlouvače *diabolos*, ďáblové. Je to jako démoni, kteří chodí z místa na místo a přenášejí zlo. Vy jste byli Bohem určeni k tomu, abyste přinášeli dobré zprávy, a ne negativní. Pokud ten bratr něco ukradl a vy jste ho viděli,

běžte za Bohem, modlete se: „Pane, pomoz tomu bratrovi.“ Vezměte si ho stranou a řekněte mu: „Víš, já tě viděl. Viděl jsem, jak kradeš a strkáš si to do kapsy.“ A ten bratr vám pak může říct: „Je mi to líto, ale už jsem činil pokání a vrátil jsem to.“ Ale pokud mu nic neřeknete a jen obejdete shromáždění a roznesete to, pak ničíte Boží práci mocí nenávisti! Kdyby to byl váš přirozený bratr, nikomu byste o tom neřekli.

Nenávist je lásce překážkou. Pokud zjistíte, že nedokážete milovat Boží lid, je to proto, že jste se nechali ovlivnit jejich zlými skutky a složili jste si to ve svém srdci. Dokážete tomu rozumět? Láska neobmýšlí zlého. Jak láska nemůže obmýšlet zlé, když tam je zlé? Můžete si říct: „Ale já to zlo viděl?“ Láska neobmýšlí zlého. Láska se neraduje z nepravosti (1Kor 13:5-6). Někomu se něco stane a vy řeknete: „Však si to na sebe přivolal.“ To není láska. On si to na sebe přivolal, ale vám ho má být líto. Kdyby byl vaším dítětem... Proč myslíte, že vaše děti tolik zlobí? Bůh vás učí, jak nakládat s dětmi, které jsou hrubé a dělají špatnosti. Bůh vás učí, jak nakládat s Božím lidem. Milujte ho stejně, jako milujete své děti. Také dělají mnoho špatného. Milujte ho stejně a přemůžete jej láskou.

„Bych jazyky lidskými mluvil i andělskými, a lásky kdybych neměl,... nic nejsem.“ (1Kor 13:1-2) Vidíte, jak Hospodin odděluje dary od lásky? Odděluje dary a lásku. „Mám velký dar. Umím kázat. Učit. Dělat to či ono.“ Nic nejste. Bůh vám pomoz. Bůh nám pomoz. Bůh nám pomoz. Chvála Bohu. Ještě toho mám na srdci hodně, ale víc už neřeknu. Jen to, že láska nás pozvedá z temnosti do světla. Jen začněte milovat, a Bůh vás pozdvihne.

Byl jeden bratr, jmenoval se Smith. Napsal poslední sloku písně „The Love of God“:

**„Kdybychom mohli inkoustem naplnit moře
a kdyby obloha byla pergamen,
kdyby každé stéblo trávy bylo perem
a každý člověk písařem,
kdybychom chtěli vypsát Boží lásku,
oceán by vyschl a svitek by byl malý,
i kdyby se rozkládal od východu k západu.“**

To není jen zbytečný neužitečný sen. Byla to jeho poslední slova, která napsal, než zemřel. Amen. Našli je v jeho cele. Víte, co se mu stalo? Byl velmi bohatý, měl spoustu peněz a začal kázat o Boží lásce. Jeho vlastní děti ho daly zavřít do blázince, protože chtěly jeho bohatství. Ale on je stejně miloval. Stejně je miloval.

Chvála Bohu. Buďme děti lásky. Amen. Buďme děti lásky. Amen. Halelujah. Mohli bychom víc hovořit o manželství a o lásce, kterou máme mít jedni k druhým. Písmo to překládá jako střeva milosrdenství. Cítíte je hluboko v srdci. Bůh mluví o lásce. Nemůžete se hněvat na lidi, které milujete. Máte-li lásku, pak se na lidi nerozhněváte. Když uvidíte, že činí něco zlého, budete zarmouceni.

OTÁZKY A ODPOVĚDI

OTÁZKA: Když Bible říká, že Izraelci byli pokřtěni do Mojžíše, co se stalo se všemi těmi, kdo do něj byli pokřtěni, když Mojžíš zemřel?

ODPOVĚĎ: No, proto asi nezemřel v tom smyslu, že by byl mrtev. Byl pořád živý. Vrátil se na horu proměnění. Co je tím myšleno... Křest je ponoření. Je to tak? A Mojžíš je provedl mořem, kde voda byla nad nimi a stála okolo nich. Takže to bylo, jako by vodou procházeli a vyšli na druhé straně. Písmo to popisuje jako křest.

OTÁZKA: Když jsi říkal, že „cokoliv není láska, je nenávist“ – to se týká jen lásky *agape*, nebo to zahrnuje i jiné druhy lásky? Je *fileo* také součástí lásky?

ODPOVĚĎ: Láska *fileo* má v sobě spoustu sobectví. Víte, co myslím: Moje děti, moje rodina, moje to a tamto. Takže *fileo* není dokonalá láska. Jediná dokonalá láska je láska *agape*. Takže my do *agape* rosteme a můžeme naši *fileo* použít k tomu, aby nám pomohla porozumět tomu, co je *agape*.

OTÁZKA: Lásku *fileo* tedy nemůžeme nazývat nenávistí. Je to jen nižší forma lásky.

ODPOVĚĎ: Ne, není to nenávist. Je to ušpiněná láska.

OTÁZKA: Nebyla by tedy považována za nenávist?

ODPOVĚĎ: Jinými slovy, Bůh obdařil hříšníka, protože řekl: „*Nebo jestliže milujete ty, kteříž vás milují, jakou míti budete milost? Nebo i hříšníci milují ty, od nichž milováni bývají.*“ (Luk 6:32) Takže je to nečistá forma, ale Bůh nás pozvedá do čisté formy lásky. Je to stupínek na žebříku, který vás vynese na konečnou příčku.

OTÁZKA: Dostali se lidé, kteří zemřeli od Adama do Mojžíše, do jiných oblastí pekla? A co lidé, kteří zemřeli pod zákonem, dostali se do jiných oblastí pekla? Vezměme si například někoho, jako byl Nimrod. Ježíš šel samozřejmě do pekla. Byla to jiná oblast? Stejně jako jsou tři oblasti nebe, existují také tři oblasti pekla? A pak jsi mluvil o ráji.

ODPOVĚĎ: Ježíš slíbil tomu muži, že ho s sebou vezme do ráje. Místo, kterému se říká ráj, Židé nazývali Abrahamovým lůnem. Bylo to místo, kde je potěšovalo Boží slovo. Takže přestože byli ve stejném pekle, byli potěšováni, protože měli Boží zaslíbení, že přijde Ježíš a vyvede je ven.

OTÁZKA: Adam byl také na tom místě?

ODPOVĚĎ: Adam tam byl, všichni tam byli, ale pak jsi zmiňoval někoho, jako byl Nimrod. Ten nenalezl žádné utěšení.

OTÁZKA: Byli jakoby odděleni propastí?

ODPOVĚĎ: Propastí byla sama skutečnost, že nenáviděli Boha; Ježíše by nepřijali. Ale každý člověk dostal příležitost Ježíše přijmout. Kdyby jim ta příležitost nebyla daná, nemohli by jít do pekla. Jinými slovy, vzpomeňte si, že lidé nejdou do pekla na základě toho, že zhřešili, ale protože odmítli Ježíše Krista, vysvoboditele. Takže vysvoboditel přišel a mnozí Ho odmítli, protože nenáviděli Boha. Ale každý, kdo měl i jen tu nejmenší lásku k Bohu, když uviděl Ježíše, vyznal: „To je to, co jsem chtěl.“ Vyšli přímo z pekla k Němu.

OTÁZKA: Byli lidé pod zákonem souzeni tvrději než lidé, kteří nebyli pod zákonem?

ODPOVĚĎ: Ne, ne, ne. Všichni byli souzeni na stejném základě. Ježíš přišel a kázal. Písmo říká: „Kázal duchům ve vězení.“ Takže ti, kteří neznali, poznali. Když jim Ježíš dokončil kázání, nikdo nebyl nevědomý, co se týkalo spravedlnosti.

OTÁZKA: Než jsi začal mluvit o lásce, zmínil jsi dvě věci, které se pravděpodobně stanou v budoucnu. První byla „lidstvo se rozhněvá“, ale nedostal ses k té druhé. Nevím, jestli jsi to zamýšlel.

ODPOVĚĎ: Ano. Je napsáno: „*I rozhněvali se národové, a přišel hněv tvůj...*“ (Zjevení 11:18) Takže vidíme, jak se vylévá Boží hněv, jako například to, co se stalo v Indickém oceánu (tsunami). Pokud je to Boží hněv, pak se to musí stát i tady. Věřte mi. Nejedná se jen o Indický oceán, stane se to i v naší části světa.

OTÁZKA: Byli někteří, o nichž víme, že si do nebe vzali svoje těla, jako Enoch a Eliáš, ale Mojžíš byl jediný, kdo použil krev. Je to to, co říkáš?

ODPOVĚĎ: Mojžíš byl jediný, kdo zemřel bez hříchu. Ostatní zemřeli s hříchem.

OTÁZKA: Takže i když si vzali do nebe svoje těla...

ODPOVĚĎ: Ti nezemřeli. Lidé jako Enoch a Eliáš nezemřeli. Mojžíš zemřel, ale zemřel bez hříchu, takže nešel do pekla. Proto se mohl připojit k Enochovi a Eliášovi.

OTÁZKA: První Samuelova 28:13 říká: „*Bohy jsem viděla vystupující z země,*“ jako by to naznačovalo, že peklo, nebo kde to Samuel byl, bylo pod zemí.

ODPOVĚĎ: Ne. Ta žena viděla ducha, jak vystupuje ze země. Nevím, proč to tak vypadalo, že vystupoval ze země, ale tak to viděla. Víme, že lidé, kteří vyvolávají demony v seancích, neříkají, že vidí duchy vystupovat ze země, ale tato žena ho viděla vystupovat z hrobu.

OTÁZKA: Říkal jsi, že lidé, kteří odešli, aby byli s Pánem, nemohou být vyvoláni. Takže, když lidé mají sny o členech rodiny, kteří již zesnuli, jak to s nimi je? Mohl bys to okomentovat? Jsou to jenom sny nebo jsou to navštívení, protože ti lidé nejsou s Pánem?

ODPOVĚĎ: V kapitole nebo verši, který četl bratr Barak, Efezským 1:10, se říká: „*Aby v dokonání plnosti časů v jedno shromáždil všechno v Kristu, buď nebeské věci, buď zemské.*“ Takže zjišťujeme, že v tomto čase uvidíme ve světě projevy, které jsou odlišné od těch, které jsme viděli dříve. Uvidíme, jak jsou svatí součástí církve. Amen? To je jedna část. Když byla napsána Bible, bylo to před obdobím plnosti času. Co říkáme, je, že

v 1. verši 12. kapitoly Židům se říká, že nás svatí pozorují jako na závodní trati. Pozorují nás, protože církev, která je v nebi, se musí učit od církve, která je na zemi.

Někteří ďáblové nebyli nikdy poraženi. Řekněme, že například velký, obrovský démon zbil vašeho dědečka. Přišel znovu a zbil vašeho otce a vy teď vstoupíte do času plnosti a dostanete příležitost nad ním zvítězit, svrhnout ho do propasti. Když jste se znovuzrodili, zjistili jste, že někteří další členové vaší rodiny se také znovuzrodili. To znamená, že jste byli schopni zvítězit nad duchy, kteří svazovali vaši rodinu. Jakmile jste se stali vítězi, ti duchové byli poraženi a uvolnili vaši rodinu. Zjistíte, že mnozí z vaší rodiny se znovuzrodili. Sledujete, co se tu snažím říct? To samozřejmě znamená, že se učí od nás. Boží duchové se od nás učí a radují se spolu s námi z vítězství, která získáváme nad duchem světa. Takže jsou s církví. A neřekl bych, že je nemůžete vidět, protože já jsem některé z nich někdy viděl, ale nemáte moc je vyvolat. Rozumíte?

Bůh vám pošle anděly. Říkají, že učení, které kážu, je špatné, ale víte co? Je to v Bibli. Jan viděl anděla a tento anděl k němu přišel a vysvětloval mu určité věc. Jan poklekl, aby ho uctíval, protože vypadal tak slavně. Písmo říká, že když sestoupil, osvítil svojí mocí celou zemi. Anděl se však dotkl Jana a řekl: „Ne. Vstaň. Jsem jedním z těch, kteří byli spaseni Ježíšem Kristem. Jsem jedním z tvých bratrů. Uctívej Boha.“⁷ Pak přišel další a Jan ho znovu začal uctívat. On však také řekl: „Ne, ne. Jsem jedním z proroků. Jsem jedním z proroků. Uctívej Boha.“⁸ Takže vidíte, že nám přisluhují. Písmo říká, že „nám slouží.“ Nevím, jestli jste si v Petrovi toho verše všimli. Je to v Petrovi? „Nejsou snad všichni služebními duchy k službě pro ty...“ Přečtěte to. Neslouží ani tak nám, jako slouží pro nás. Jinými slovy, když vydáte příkaz: „Bud' uzdraven!“ někdo ho vykoná. Rozumíte? Vydáte příkaz, aby se to a to stalo, a Duch Boží vyběhne a udělá to. Bůh si je používá jako služební duchy, kteří pracují pro nás. Dělají věci, které my udělat nemůžeme.

Židům 1:14: *„Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteříž posíláni bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení?“* Ano. Slouží pro nás. To znamená, že my spolupracujeme s Bohem, ale jsou věci, které

⁷ Zjevení 19:10

⁸ Zjevení 22:8-9

udělat nemůžeme. Poprosíme však Boha, aby je udělal, a Bůh pošle je, aby pro nás sloužili.

OTÁZKA: Jedno z mých dětí se mě nedávno ptalo na UFO, protože o nich slyšelo nějaké příběhy, a docela jím to otřásl. Jsou to manifestace démonů?

ODPOVĚĎ: Osobně si myslím, že ano. Nemám, na čem bych postavil svoji víru, ale vím, že se UFO manifestovaly, změnily lidi a ublížily jim, a že někteří lidé, kteří UFO viděli, se nikdy nevrátili. Jedna z našich sester, moje velice vzácná přítelkyně, jednou večer uviděla tuhle věc vně svého domu. Vyšla tedy ven, aby to prozkoumala, a uviděla hroznou manifestaci něčeho, co pak odletělo. Ale něco jí to udělalo. Vzpomínáš si, Mavis? Zešedly jí vlasy nebo něco takového. Nepamatuji si, co se stalo. V každém případě ji to však nezastavilo v tom, aby byla křesťanem. Stále milovala Hospodina. Ale když takové věci potkají hříšníky, někdy je to zraní a změní.

Dovol mi k tomu, sestro, říct ještě něco. Položila jsi tuto otázku. Pokud by se satan mohl manifestovat, a řekněme, že by to učinil v Bílém domě, vzal by si na sebe tělo, prostě by si oblékl nějaké tělo a předstíral, že je člověkem z jiné planety, pak by pravděpodobně mohl převzít Bílý dům. Pravděpodobně by mohl obrátit svět vzhůru nohama, ale on to nemůže udělat, protože kdyby se takto manifestoval, každé dítě by ho mohlo napomenout a zničit. Takže to je jeden z důvodů, proč se takovými věcmi nezabývá. Pak také existovaly nějaké věci, které měla vláda, jež vypadaly jako UFO..., nějaké experimenty, které vláda dělala.

OTÁZKA: Když Boží synové položí své životy, co se stane s jejich duší během těch tří a půl dnů?

ODPOVĚĎ: Usuzuji, že jejich duše budou zachovány u Boha stejně jako Lazarova. Lazar nesestoupil do pekla v těch třech a půl dnech. Bůh si ho někde držel.

OTÁZKA: Já mám v podstatě dvě otázky. Začnu tou první: „Po dvou dnech nás obživí a třetího dne nás vzkřísí.“⁹ Nejedná se o stejnou dobu vyjádřenou různým způsobem? „Po dvou dnech“ znamená třetí den. Jaký je v tom rozdíl?

⁹ Ozeáš 6:2

ODPOVĚĎ: Věc se má tak: Můžu říct „po dvou dnech“, a přitom mít na mysli čtvrtý den. Musím vám říct, který den „po dvou dnech“ myslím. Zde to s určitostí říká „třetího dne“, a ne „po třetím dni“. Po dvou dnech, ale během třetího dne nás vzkřísí. Třetí den je sedmé milénium.

OTÁZKA: Děkuji. Ve Zjevení je popis přicházející zkázy, který říká, že „třetina lidstva“ bude zabita tímto způsobem a „třetina“ bude zabita jiným způsobem.¹⁰ Mně to vždycky zní, jako že 1/3, 33 % zemře určitým způsobem. Myslím, že jsem tě slyšel vysvětlovat, že „třetina“ nemusí nutně znamenat 33 %. Mohl bys to pro mě, prosím, vysvětlit znovu, nebo to objasnit?

ODPOVĚĎ: Na to je jednoduché vysvětlení. Třetina církve je vnější nádvoří a na jednom místě je psáno, že vnější nádvoří bude zničeno¹¹ – takže tohle to znamená. Třetina se zde vztahuje na jednu část církve, vnější nádvoří, část, která je neochranitelná. V určitých situacích nemůžete tělesnost ochránit. A Bůh říká: „Ale kvůli vyvoleným budou ty dny zkráceny.“¹² Takže se dostaneme do situace, ve které nebude možné zachránit tělo jinak než skrze Boží zásah.

OTÁZKA: Když jsi mluvil o Eliášovi a Mojžíšovi na hoře proměnění, řekl jsi, že se Ježíše ptali na Jeho smrt, pohřeb a vzkříšení. Jaký k tomu máš biblický odkaz, že to je to, na co se Ho ptali?

ODPOVĚĎ: Takhle to říká Písmo. Ptali se Ho na Jeho smrt, pohřeb a vzkříšení. Kde je to napsané? Lukáš 9:29 až 31: „*A když se modlil, učitelna jest tvář jeho proměněná, a oděv jeho bílý a stkvoucí. A aj, dva muži mluvili s ním, a ti byli Mojžíš a Eliáš. Kteríž okázavše se v slávě, vypravovali o smrti jeho, kterouž měl podstoupiti v Jeruzalémě.*“

OTÁZKA: Jen malé vyjasnění. Když jsi říkal, že Samuel byl vyvolán, říkal jsi, že tam byl jeho duch, nebo duše?

ODPOVĚĎ: Jeho duše. Duch se vrací zpátky k Bohu.

¹⁰ Zjevení 9:18 – „A tímto trojím z mordována jest třetina lidu, ohněm, a dymem, a sirou, kteréž vycházely z úst jejich.“

¹¹ Zjevení 11:2 – „Ale síň, kteráž vně jest před chrámem, vyvrz ven, a neměť jí. Nebo jest dána pohanům, a budouť tlačiti město svaté za čtyřidceti a dva měsíce.“

¹² Marek 13:20 – „A byť nebyl ukrátil Pán těch dnů, nebyl by spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené, kteréž vyvolil, ukrátil těch dnů.“

OTÁZKA: Takže jeho duše se přirozeně, tělesně zjevila před Saulem?

ODPOVĚĎ: Ano. Nezjevil se přirozeně, ale ve stejném fyzickém tvaru. Měl moc se zjevit ve stejném těle, které měl na zemi, ačkoli jeho tělo už bylo mrtvé.

OTÁZKA: Takže se člověk může zjevovat bez svého ducha? Je to tak?

ODPOVĚĎ: Ano. To se přesně stalo. Když se podíváš do 2. Korintským do 5. kapitoly, je tam napsáno, že duchové, kteří se manifestují bez těl, jsou nazí. Bůh dává těm, kteří jsou v nebi, tělo. Propůjčuje jim tělo, duchovní tělo.

OTÁZKA: Říkal jsi, že před zákonem lidé nemohli jít ani do nebe, ani do pekla. Ale zdá se, že pak bylo vysvětleno, že před Ježíšovou smrtí šli všichni lidé na místo, které se nazývalo ráj nebo Abrahamovo lůno nebo jak. Jenže pak jsi zmiňoval něco ohledně zákona, že před zákonem...

ODPOVĚĎ: ...se hřích nezapočítával. Hřích se člověku nezapočítal.

OTÁZKA: Takže jaký je v tom rozdíl, kam šli ti před zákonem a kam po zákoně?

ODPOVĚĎ: Zdá se, že ti před zákonem i ti po zákoně byli na stejném místě, kam šel Ježíš a kázal duchům ve vězení.

OTÁZKA: Takže je to stejné místo?

ODPOVĚĎ: Ano. Na jednom místě tomu říkal vězení. V případě, kdy ho nabízel zloději na kříži, mu říkal ráj. Ale když to budeš studovat, pak uvidíš, že je to opravdu peklo. David šel na stejné místo a v 16. kapitole Žalmů řekl: „Povolá mě z pekla.“ David říkal, že jeho duše je v pekle a že Bůh nedovolí svému svatému vidět porušení. To byla Davidova naděje, že Ježíš nespatrií porušení, takže i on bude vzkříšený z tohoto pekla. Otevřeně to v hebrejštině nazval peklem. V Novém zákoně, v řečtině, tomu říkají ráj a Hades a Šeol. Ale prostuduj si to. Byla by to zajímavá studie.

OTÁZKA: Snažím se porozumět, jaký byl význam zákona, protože to vypadá, jako by Adam a Eva museli mít určitý druh zákona, aby vůbec mohli zhřešit, a pak přišel Mojžíšův zákon. Snažím se porozumět, jestli ten zákon měl nějaký význam.

ODPOVĚĎ: Ano. Souhlasím s tebou. Důležité bylo, že Adam s Evou dostali od Boha příkaz: „Nejezte to ovoce. Nepřibližujte se k tomu

stromu.“ Mohlo to být cokoli. Mohl to být kámen. „Neberte ten kámen. Jestli ho vezmete, je to neposlušnost.“ A hřích vstoupil. Takže ti lidé, Adam a Eva, se stali hříšnými, protože udělali, co jim bylo řečeno, aby nedělali. Pro ně to byl zákon a všichni lidé po nich dělali, co neměli dělat. Vyvinulo se to tak, že Bůh přinesl zákon, a se zákonem přišlo provinění, takže se lidé stali vinnými tím, že neposlechli zákon. Tito lidé nechodili a nemluvili s Bohem jako Adam, ale měli Boží slovo, které jim už bylo zákonem. Přesto Adam a Eva neposlechli Boží zákon.

OTÁZKA: Co tedy potom odlišuje lidi mezi Adamem a Mojžíšem? Jaký je v tom rozdíl, kromě toho, že neznali zákon? Říkáš, že nebyli tolik vinni jako lidé po zákoně?

ODPOVĚĎ: To říká Písmo.¹³

OTÁZKA: Je psáno: „*Smrt kralovala...*“,“¹⁴ míněno neomezeně, což jasně znamená duchovní smrt.

ODPOVĚĎ: Ačkoli nebyli tolik vinni jako ti, kdo neposlechli zákon, také se narodili v neposlušnosti, což byl původní hřích. Nemohli si pomoci. Narodili se tak. I když je Bůh zabil v povodni, byla to Boží láska. Byla to Boží láska, aby byli spaseni, protože když se topili, volali k Bohu, a Písmo říká, že to byl křest. Takže vidíte, že křest může spasit. Postavilo je to do hrozivé situace, ve které volali k Bohu, a Bůh řekl: „Dobře. Až přijde Ježíš, vyvede vás z pekla.“

OTÁZKA: A co v Římanech v první kapitole, kde je psáno, že „neviditelné věci jsou od počátku stvoření zřetelně vidět a oni jsou bez výmluvy“. Nejsou i oni bez výmluvy, když kolem sebe viděli Boží stvoření?

ODPOVĚĎ: Ano. Člověk byl učiněn k Božímu obrazu. Proto když udělá něco špatně, ví, že je to špatně. Na počátku Bůh řekl: „Nesmíš zabít člověka a každý, kdo zabije člověka, musí být člověkem zabit,“ ale to stále neznamena, že ti, kdo zabili člověka, půjdou do pekla, protože nemůžete poslat člověka do pekla kvůli hříchu. Člověk jde do pekla pouze proto, že

¹³ Římanům 5:13 – „Nebo až do zákona hřích byl na světě, ale hřích se nepočítá, když zákona není.“

¹⁴ Římanům 5:14 – „Kralovala pak smrt od Adama až do Mojžíše také i nad těmi, kteříž nehřešili ku podobnosti přestoupení Adamova, kterýž je figura toho budoucího.“

odmítl spravedlnost, Boží bezplatný dar spasení a krev Krista. Je to zvláštní, ale úžasné.

OTÁZKA: Pane duCille, Bible popisuje tři muže: Enocha, Eliáše a Mojžíše, kteří šli do nebe se svými těly, ale jen dva se zjevili na hoře proměnění. Proč ne Enoch?

ODPOVĚĎ: Budu se na to muset zeptat Boha. Sám jsem nad tím přemýšlel. Prostě nevím. Enoch prošel vírou.

OTÁZKA: Dobře. Říkal jsi, že Mojžíš zemřel bez hříchu, protože obětoval beránka. Šel do Abrahamova lůna? Kam šel, když v té době nešel do pekla?

ODPOVĚĎ: Ne. Ne. Abrahamovo lůno je popis pekla. Je to popis části pekla, kde je potěšení. Jinými slovy, lidé se tam soužili podle množství svých hříchů.

OTÁZKA: Proč se tomu tak říkalo?

ODPOVĚĎ: Abrahamovo lůno? Protože Židé chtěli ve svém jazyce vyjádřit, že jsou na místě potěšení.

Amen. Chvála Bohu.